

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

29. srpnja 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Predaja traženih osoba pravosudnim tijelima koja su izdala uhidbeni nalog – Poštovanje temeljnih prava – Sustavni ili općeniti nedostaci u pogledu neovisnosti pravosudne vlasti u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga – Nedostaci koji se odnose na nepostojanje dokaza o prisezi sudaca – Zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja – Uvjeti zadržavanja u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga – Ocjena pravosudnog tijela izvršenja – Odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga od strane pravosudnog tijela izvršenja – Učinci tog odbijanja na pravosudno tijelo izvršenja druge države članice”

U predmetu C-318/24 PPU [Breian]ⁱ,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputila Curtea de Apel Braşov (Žalbeni sud u Braşovu, Rumunjska), odlukom od 30. travnja 2024., koju je Sud zaprimio 30. travnja 2024., u postupku koji se odnosi na izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv

P. P. R.,

uz sudjelovanje:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Braşov,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: E. Regan, predsjednik vijeća, K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu suca petog vijeća, Z. Csehi, I. Jarukaitis i D. Gratsias (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: R. Şereş, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 24. lipnja 2024.,

* Jezik postupka: rumunjski

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za osobu P. P. R., J. Azzopardi, *avukat*, i M. Laïchi, *avocate*,
 - za Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, M. Voineag, u svojstvu agenta,
 - za rumunjsku vladu, M. Chicu, E. Gane i A. Rotăreanu, u svojstvu agenata,
 - za Irsku, G. Mullan, *BL*,
 - za francusku vladu, R. Bénard i B. Dourthe, u svojstvu agenata,
 - za maltešku vladu, A. Buhagiar, u svojstvu agenta,
 - za Europsku komisiju, A. Biolan, H. Leupold i J. Vondung, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 11. srpnja 2024.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4. stavka 3. i članka 17. stavka 1. UEU-a, članka 4. i članka 47. drugog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i članka 1. stavaka 2. i 3. te članaka 15. i 19. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).
- 2 Zahtjev je upućen u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga koji je protiv osobe P. P. R. izdala Curtea de Apel Brașov – Biroul executări penale (Žalbeni sud u Brașovu – Ured za izvršenje kazni, Rumunjska).

Pravni okvir

Međunarodno pravo

- 3 Članak 2. točka (a) Statuta Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), koji je Opća skupština Interpola donijela u Beču (Austrija) 13. lipnja 1956. na 25. sjednici i koji je posljednji put izmijenjen na 91. sjednici održanoj 2023. (u daljnjem tekstu: Interpolov statut), predviđa da Interpol ima za cilj, među ostalim, „osigurati i razvijati najširu uzajamnu pomoć među svim tijelima kriminalističke policije u okviru postojećih propisa u različitim zemljama i u duhu Opće deklaracije o ljudskim pravima”.

- 4 U članku 5. Interpolova statuta spominje se Povjerenstvo za kontrolu Interpolovih spisa (CCF) u sklopu Interpola.
- 5 U skladu s člankom 36. stavcima 1. i 3. Interpolova statuta, CCF je neovisno tijelo koje osigurava da se pri Interpolovoj obradi osobnih podataka poštuju primjenjiva pravila te osobito odlučuje o prigovorima u predmetu.
- 6 CCF ima vlastiti statut, kojim se preciznije utvrđuju njegove zadaće i nadležnosti. Na temelju članka 3. stavka 1. točke (c) tog statuta, on može, među ostalim, naložiti brisanje osobnih podataka iz Interpolova informacijskog sustava.

Okvirna odluka 2002/584

- 7 Člankom 1. Okvirne odluke 2002/584, naslovljenim „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja”, propisuje se:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.”

- 8 Člankom 3. te okvirne odluke, naslovljenim „Razlozi za obvezno neizvršavanje europskog uhidbenog naloga”, određuje se:

„Pravosudno tijelo države članice izvršenja (dalje u tekstu: ‚pravosudno tijelo izvršenja’) odbija izvršenje europskog uhidbenog naloga u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan uhidbeni nalog predmet amnestije u državi članici izvršenja, a ta je država nadležna za progon kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom;
- 2) ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je presuda izrečena;
- 3) ako osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog više ne može, zbog svoje dobi, kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhidbeni nalog, u skladu s pravom države članice izvršenja”.

9 Člankom 8. navedene okvirne odluke, naslovljenim „Sadržaj i oblik europskog uhidbenog naloga”, propisuje se:

„1. Europski uhidbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u Prilogu:

- (a) identitet i državljanstvo tražene osobe;
- (b) ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa te adrese za elektroničku poštu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog;
- (c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članka 1. i 2.;
- (d) prirodu i pravni opis kaznenog djela, posebno u vezi s odredbama članka 2.;
- (e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe;
- (f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdavateljice uhidbenog naloga;
- (g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.

2. Europski uhidbeni nalog mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice izvršenja. Svaka država članica može, u trenutku usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi upućenoj Glavnom tajništvu Vijeća [Europske unije], izjaviti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika ustanova [Europske unije].”

10 U skladu s člankom 15. te okvirne odluke, naslovljenim „Odluka o predaji”:

„1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.

2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije [...] budu žurno dostavljene [...].

3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.”

11 Člankom 19. Okvirne odluke 2002/584, naslovljenim „Saslušanje osobe prije donošenja odluke”, propisuje se:

„1. Tražena osoba sasluša se pred pravosudnim tijelom, uz pomoć osobe određene u skladu s pravom države članice čiji sud izdaje uhidbeni nalog.

2. Tražena osoba sasluša se u skladu s pravom države članice izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

3. Nadležno pravosudno tijelo izvršenja može odrediti drugo pravosudno tijelo svoje države članice za sudjelovanje pri saslušanju kako bi se osigurala ispravna primjena odredaba ovog članka i uvjeta koji su njime propisani.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 12 Curtea de Apel Braşov (Žalbeni sud u Braşovu) izdala je 17. prosinca 2020. europski uhidbeni nalog protiv osobe P. P. R. radi izvršenja kazne zatvora koja joj je izrečena presudom kaznenog vijeća tog suda od 27. lipnja 2019., koja je postala pravomoćna nakon donošenja presude kaznenog vijeća Înalte Curte de Casaţie şi Justiţie (Visoki kasacijski sud, Rumunjska) od 17. prosinca 2020.
- 13 Nakon pravomoćne presude od 17. prosinca 2020. Ured za izvršenje kazni Curtee de Apel Braşov (Žalbeni sud u Braşovu) istog je dana izdao europski uhidbeni nalog protiv osobe P. P. R. radi izvršenja kazne koja joj je izrečena.
- 14 Iz navoda suda koji je uputio zahtjev proizlazi da je 28. lipnja 2022. osoba P. P. R. uhićena u Parizu (Francuska) i da je protiv nje pokrenut postupak predaje. Taj je postupak okončan presudom Coura d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu, Francuska) od 29. studenoga 2023., koja je postala pravomoćna, pri čemu je potonji odbio izvršiti europski uhidbeni nalog koji su rumunjska tijela izdala protiv osobe P. P. R.
- 15 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, Cour d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) temeljio je tu odluku o odbijanju na postojanju opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim neovisnim i nepristranim sudom, utvrđenog člankom 47. drugim stavkom Povelje. Taj je sud smatrao, s jedne strane, da postoje sustavni i opći nedostaci koji utječu na pravosudnu vlast u Rumunjskoj, s obzirom na to da ne postoji sigurnost u vezi s mjestom čuvanja zapisnikâ o prisegama sudaca, što dovodi do sumnje u pravilan sastav sudova te države članice. S druge strane, taj sustavni nedostatak utjecao je na kazneni postupak protiv osobe P. P. R. pred Înaltom Curte de Casaţie şi Justiţie (Visoki kasacijski sud), s obzirom na to da nije bilo moguće pronaći zapisnik o prisezi jednog od troje sudaca sudskog vijeća koje je odlučivalo u predmetu o kojem je riječ i da je druga sutkinja iz tog sudskog vijeća položila prisegu samo kao državna odvjetnica, iako iz primjenjivih odredbi rumunjskog prava ne proizlazi jasno da polaganje nove prisege nije bilo potrebno prilikom njezina imenovanja sutkinjom.
- 16 Nadalje, Cour d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) također je uzeo u obzir odluku žalbenog vijeća CCF-a, donesenu na njegovoj 123. sjednici, koja se održavala od 30. siječnja do 3. veljače 2023. (CCF/123/R1358.21), kojom je ono naložilo brisanje međunarodne tjeralice za osobom P. P. R. iz Interpolove baze podataka zbog toga što podaci koji se na nju odnose nisu bili u skladu s Interpolovim pravilima o obradi osobnih podataka. Cour d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) smatrao je da ta odluka dokazuje postojanje ozbiljnih zabrinutosti u pogledu postojanja političkih elemenata u općem kontekstu i u pogledu poštovanja načelâ temeljnih prava tijekom postupka koji se vodio protiv osobe P. P. R. u Rumunjskoj.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev također ističe da je 29. travnja 2024. osoba P. P. R. uhićena na Malti na temelju europskog uhidbenog naloga izdanog protiv nje. Istog je dana malteško pravosudno tijelo izvršenja zatražilo od suda koji je uputio zahtjev dodatne informacije, pojašnjavajući da se osoba P. P. R. pozvala na presudu Coura d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) navedenu u točki 14. ove presude.

18 U tim je okolnostima Curtea de Apel Braşov (Žalbeni sud u Braşovu) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

- „1. Može li se članak 15. stavak 1. [Okvirne odluke 2002/584] tumačiti na način da pravomoćna presuda o odluci pravosudnog tijela izvršenja da odbije predaju tražene osobe ima svojstvo presuđene stvari u odnosu na drugo pravosudno tijelo izvršenja druge države članice ili ga treba tumačiti na način da mu se ne protivi ponavljanje zahtjeva za predaju na temelju istog europskog uhidbenog naloga – nakon što su otklonjeni elementi koji su onemogućavali izvršenje prethodno izdanog europskog uhidbenog naloga odnosno kada odluka o odbijanju izvršenja tog naloga nije bila u skladu s pravom Unije – ako se izvršenjem novog europskog uhidbenog naloga ne povređuje članak 1. stavak 3. [Okvirne odluke 2002/584] i kada je ponavljanje zahtjeva za predaju proporcionalno, u skladu s tumačenjem [Okvirne odluke 2002/584] u [presudi od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr. (C-158/21, EU:C:2023:57, t. 141. i t. 5. izreke)]?
2. Može li se članak 1. stavak 3. [Okvirne odluke 2002/584], u vezi s člankom 47. drugim stavkom [Povelje], tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhe izvršenja kazne kada su u okviru provjere obveze poštovanja ljudskih prava u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga u pogledu prava na pošteno suđenje, s aspekta uvjeta zakonom ustanovljenog suda predviđenog člankom 47. drugim stavkom [Povelje], utvrđene nepravilnosti prilikom polaganja prisege članova sudskog vijeća suda koje je donijelo osuđujuću presudu a da nije dovedeno u pitanje zadiranje drugih javnih vlasti u postupak imenovanja sudaca?
3. Može li se članak 1. stavak 3. [Okvirne odluke 2002/584], u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da, u slučaju kad osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog tvrdi da bi njezina predaja državi članici koja izdaje uhidbeni nalog dovela do povrede njezina prava na pošteno suđenje, postojanje odluke [Interpolova Povjerenstva za kontrolu spisa] koja se izravno odnosi na slučaj te osobe samo po sebi ne može opravdati odbijanje pravosudnog tijela izvršenja da izvrši europski uhidbeni nalog o kojem je riječ? [I]li, suprotno tomu, navedeno pravosudno tijelo može uzeti u obzir tu odluku, uz ostale elemente, kako bi ocijenilo postoje li sustavni ili opći nedostaci u funkcioniranju pravosudnog sustava u toj državi članici odnosno nedostaci koji utječu na sudsku zaštitu skupine osoba koju je moguće objektivno utvrditi, a kojoj pripada spomenuta osoba?
4. Može li se [Okvirna odluka 2002/584] tumačiti na način da joj se ne protivi ponavljanje zahtjeva za predaju tražene osobe na temelju istog europskog uhidbenog naloga, čije je izvršenje prvotno odbio sud izvršenja države članice, pred drugim sudom izvršenja druge države članice kada sâmo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog utvrdi da ranija odluka o odbijanju izvršenja europskog uhidbenog naloga nije bila u skladu s pravom Unije s obzirom na već postojeću sudsku praksu Suda ili samo zbog činjenice da je Sudu upućeno prethodno pitanje o tumačenju prava Unije primjenjivog u tom predmetu?
5. Dopušta li se načelom uzajamnog priznavanja predviđenim člankom 1. stavkom 2. [Okvirne odluke 2002/584], kao i načelima uzajamnog povjerenja i lojalne suradnje predviđenima člankom 4. stavkom 3. prvim podstavkom UEU-a, u vezi s potrebom osiguravanja djelotvorne sudske zaštite prava osoba uključenih u postupak, i to sve također s obzirom na članke 15. i 19. [Okvirne odluke 2002/584], pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog (sud koji izdaje uhidbeni nalog koji zastupa izravni zastupnik ili ga, na poziv tog suda,

zastupaju druga pravosudna tijela, poput pravosudnog dužnosnika za vezu, nacionalnog člana države članice u [Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojustu)] ili državnog odvjetnika države članice koja izdaje uhidbeni nalog) da podnošenjem zahtjeva i dokaznih prijedloga te [sudjelovanjem] na sudskim raspravama izravno sudjeluju u sudskim postupcima izvršenja europskog uhidbenog naloga koje provode pravosudna tijela izvršenja te da podnose pravno sredstvo protiv odluke o odbijanju predaje, pod uvjetom da je predviđen pravni lijek i, u tom slučaju, u skladu s odredbama predviđenima nacionalnim pravom države članice izvršenja, na temelju i uz poštovanje načela ekvivalentnosti?

6. Može li se članak 17. stavak 1. UEU-a, koji se odnosi na Komisijine zadaće, s obzirom na [Okvirnu odluku 2002/584] tumačiti na način da se Komisijine zadaće promicanja općeg interesa Unije poduzimanjem odgovarajućih inicijativa te osiguravanja primjene prava Unije mogu izvršavati u području europskog uhidbenog naloga, također na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje europski uhidbeni nalog u slučaju kad navedeno tijelo smatra da je pravosudno tijelo izvršenja odbijanjem izvršenja europskog uhidbenog naloga ozbiljno narušilo načela uzajamnog povjerenja i lojalne suradnje, kako bi Komisija, djelujući posve neovisno, donijela mjere koje smatra potrebnima s obzirom na te zadaće?”
19. Sud je 16. svibnja 2024. sudu koji je uputio zahtjev uputio zahtjev za pojašnjenje naravi postupka u okviru kojeg je Sudu uputio zahtjev za prethodnu odluku, predmeta tog postupka i sadržaja odluka koje bi mogao donijeti po okončanju navedenog postupka. Taj je sud na navedeni zahtjev odgovorio 22. svibnja 2024. U svojem je odgovoru, među ostalim, naveo da je 20. svibnja 2024. nadležni malteški sud, u svojstvu pravosudnog tijela izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog protiv osobe P. P. R., odlučio da osobu P. P. R. neće predati rumunjskim tijelima, smatrajući da mu informacije o uvjetima zadržavanja u Rumunjskoj kojima raspolaže ne omogućuju da zaključi da će se zabrana nečovječnog i ponižavajućeg postupanja ili kazne, predviđena člankom 4. Povelje, poštovati u pogledu osobe P. P. R. u slučaju njezine predaje rumunjskim tijelima.
20. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, kako bi došlo do tog zaključka, malteško se pravosudno tijelo izvršenja, s jedne strane, pozvalo na informacije dostupne, među ostalim, na internetskoj stranici rumunjske zatvorske uprave, a s druge je strane uzelo u obzir činjenicu da je sud koji je uputio zahtjev odobrenje jamstava rumunjskih nadležnih tijela prema kojima osoba P. P. R. neće biti podvrgnuta nečovječnom ili ponižavajućem postupanju zbog uvjeta oduzimanja slobode, u prijevodu obavijesti malteškom pravosudnom tijelu izvršenja na engleski jezik, naznačio pojmom *approved*, a ne *endorsed*, pri čemu se potonji pojam koristi u točki 68. verzije presude od 15. listopada 2019., Dorobantu (C-128/18, EU:C:2019:857) na engleskom jeziku.
21. U tim je okolnostima Curtea de Apel Braşov (Žalbeni sud u Braşovu) uputila Sudu sljedeće sedmo prethodno pitanje:

„Trebali li članak 1. stavak 3. [Okvirne odluke 2002/584], u vezi s člankom 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koji se odnosi na zabranu nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, tumačiti na način da, prilikom ispitivanja uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavatelji naloga, s jedne strane, pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog na temelju informacija s kojima pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog nije upoznato i zbog kojih to tijelo nije imalo priliku pružiti dopunske informacije u smislu članka 15. stavaka 2. i 3. [Okvirne odluke 2002/584] i, s druge strane, pravosudno tijelo izvršenja ne može primijeniti standard viši od onog predviđenog Poveljom i bez preciznog navođenja pravila na koja upućuje,

osobito kad je riječ o zahtjevima u pogledu oduzimanja slobode, kao što su utvrđivanje ‚konkretnog plana izvršenja kazne‘, ‚preciznih kriterija za uspostavljanje određenog sustava izvršenja‘ i jamstava u području nediskriminacije zbog ‚osobito jedinstvene i osjetljive situacije?’”

Zahtjev za primjenu hitnog prethodnog postupka

- 22 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je da se o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom prethodnom postupku predviđenom člankom 23.a prvim stavkom Statuta Suda Europske unije i člankom 107. Poslovnika Suda.
- 23 U prilog svojem zahtjevu u bitnome je naveo da je osoba P. P. R. trenutačno lišena slobode na Malti u okviru postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga koji su izdala rumunjska tijela i da njezino zadržavanje ovisi o ishodu glavnog postupka, pri čemu se ona pred malteškim pravosudnim tijelom izvršenja pozvao na odbijanje Coura d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) da izvrši europski uhidbeni nalog koji su izdala rumunjska tijela.
- 24 U skladu s člankom 107. stavkom 1. Poslovnika, o zahtjevu za prethodnu odluku kojim se postavlja jedno ili više pitanja koja se tiču područja predviđenih glavom V. dijela III. UFEU-a, koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde, može se, na zahtjev suda koji je uputio zahtjev ili, iznimno, po službenoj dužnosti, odlučivati u hitnom prethodnom postupku u smislu poglavlja 3. glave III. tog poslovnika, koji obuhvaća članke 107. do 114. navedenog poslovnika.
- 25 Kao prvo, valja istaknuti da se zahtjev za prethodnu odluku konkretno odnosi na tumačenje Okvirne odluke 2002/584, koja proizlazi iz područja predviđenih glavom V. dijela III. UFEU-a, koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde. Slijedom toga, o njemu se može odlučivati u hitnom prethodnom postupku u skladu s člankom 107. Poslovnika.
- 26 Što se tiče, kao drugo, uvjeta hitnosti, taj je uvjet ispunjen, među ostalim, ako je osoba o kojoj je riječ u glavnom postupku u ovom trenutku lišena slobode te ako njezino daljnje zadržavanje ovisi o rješavanju glavnog postupka, pri čemu valja pojasniti da se situacija dotične osobe mora ocjenjivati onakva kakva jest na datum razmatranja zahtjeva da se o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom postupku (presuda od 14. svibnja 2024., Stachev, C-15/24 PPU, EU:C:2024:399, t. 42. i navedena sudska praksa).
- 27 Točno je da u ovom predmetu zahtjev za prethodnu odluku ne potječe od pravosudnog tijela koje je, kao pravosudno tijelo izvršenja europskog uhidbenog naloga o kojem je riječ u glavnom postupku, u konačnici pozvano odlučiti o predaji osobe na koju se odnosi taj uhidbeni nalog, već od pravosudnog tijela koje ga je izdalo.
- 28 Međutim, kao što je to sud koji je uputio zahtjev potvrdio u odgovoru na zahtjev za pojašnjenje naveden u točki 19. ove presude, taj bi sud, ovisno o odgovorima na postavljena pitanja, mogao biti potaknut da povuče europski uhidbeni nalog izdan protiv osobe P. P. R. Budući da je ona zadržana samo na temelju tog uhidbenog naloga, izravna posljedica mogućeg povlačenja navedenog uhidbenog naloga bila bi puštanje osobe P. P. R. na slobodu.
- 29 U tim je okolnostima peto vijeće Suda, na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisne odvjetnice 15. svibnja 2024., odlučilo prihvatiti zahtjev suda koji je uputio zahtjev da se o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom prethodnom postupku.

O prethodnim pitanjima

Uvodna očitovanja

- 30 Kao što je to već istaknuto u točki 27. ove presude, zahtjev za prethodnu odluku potječe od pravosudnog tijela koje je izdalo europski uhidbeni nalog na temelju kojeg je osoba P. P. R. zadržana na Malti. Iz obrazloženja koja je pružio sud koji je uputio zahtjev proizlazi da je cilj zahtjeva za prethodnu odluku konkretno omogućiti tom sudu da utvrdi može li protiv osobe P. P. R. izdati novi europski uhidbeni nalog ili je dužan povući europski uhidbeni nalog koji je već izdan protiv nje u slučaju da iz odgovora Suda proizlazi da odbijanje izvršenja prethodnog naloga nije u skladu s pravom Unije.
- 31 Tim se razmatranjima može opravdati to da navedeni sud, kao pravosudno tijelo koje je izdalo nalog, postavi pitanje Sudu o uvjetima izvršenja europskog uhidbenog naloga (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 53.).
- 32 Naime, u postupku koji se odnosi na europski uhidbeni nalog jamstvo temeljnih prava prije svega je odgovornost države članice izdavateljice. Prema tome, imajući u vidu da izdavanje takvog naloga može dovesti do uhićenja osobe protiv koje je taj nalog izdan, pravosudno tijelo izdavanja mora, kako bi se zajamčila ta prava, imati mogućnost obraćanja Sudu u prethodnom postupku s ciljem da utvrdi mora li zadržati ili povući europski uhidbeni nalog odnosno može li ga izdati (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 54. i navedena sudska praksa).
- 33 Iz toga slijedi, kao što je to nezavisna odvjetnica u bitnome istaknula u točkama 24. do 26. svojeg mišljenja, da je zahtjev za prethodnu odluku dopušten u cijelosti i da ne dovodi u pitanje mogućnost ocjene dopuštenosti svakog od postavljenih pitanja.

Prvo pitanje

- 34 Prvim dijelom svojeg prvog pitanja sud u bitnome pita treba li članak 1. stavak 3. i članak 15. stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da je tijelo izvršenja države članice dužno odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga ako je tijelo izvršenja druge države članice prethodno odbilo izvršiti taj nalog zbog toga što bi predaja osobe o kojoj je riječ mogla ugroziti temeljno pravo na pošteno suđenje utvrđeno člankom 47. drugim stavkom Povelje.
- 35 Drugim dijelom svojeg prvog pitanja taj sud pita treba li te odredbe u istim okolnostima tumačiti na način da im se protivi to da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog zadržati predmetni europski uhidbeni nalog.
- 36 U tom pogledu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da načelo uzajamnog povjerenja između država članica kao i načelo uzajamnog priznavanja, koje se i samo temelji na uzajamnom povjerenju između potonjih država, u pravu Unije imaju ključnu važnost s obzirom na to da omogućavaju stvaranje i održavanje područja bez unutarnjih granica. Konkretno, načelo uzajamnog povjerenja obvezuje svaku od tih država, osobito u kontekstu područja slobode, sigurnosti i pravde, da, osim u iznimnim okolnostima, smatra da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i, konkretno, njime priznata temeljna prava (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 93. i navedena sudska praksa).

- 37 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, postojanje opasnosti od povrede temeljnih prava priznatih pravom Unije može pravosudnom tijelu izvršenja omogućiti da iznimno i nakon odgovarajuće provjere ne postupi prema europskom uhidbenom nalogu na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 72.).
- 38 U tom pogledu iz sudske prakse Suda proizlazi da, kad pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog raspolaže elementima kojima se nastoji dokazati postojanje stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje, utvrđenog u članku 47. drugom stavku Povelje, zbog sustavnih ili općih nedostataka u funkcioniranju pravosudnog sustava u državi članici izdateljici, to tijelo treba konkretno i precizno provjeriti, uzimajući u obzir osobnu situaciju te osobe, prirodu kaznenog djela zbog kojeg se progoni i činjenični kontekst na kojem se temelji izdavanje europskog uhidbenog naloga, postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi za pretpostavku da će navedena osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje toj državi članici (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 97.).
- 39 S obzirom na navedeno, nijednom odredbom Okvirne odluke 2002/584 nije predviđena mogućnost ili obveza tijela izvršenja države članice da odbije izvršenje europskog uhidbenog naloga samo zbog toga što je njegovo izvršenje odbilo tijelo izvršenja druge države članice, a da pritom ne provjeri postoji li razlog koji opravdava njegovo neizvršenje (vidjeti po analogiji presudu od 14. rujna 2023., Sofijska gradska prokuratura (Uzastopni uhidbeni nalozi), C-71/21, EU:C:2023:668, t. 51.).
- 40 Konkretno, odluka pravosudnog tijela izvršenja države članice o odbijanju izvršenja europskog uhidbenog naloga, čak i ako bi bila pravomoćna u skladu s nacionalnim pravom, ne može se izjednačiti s „pravomoćnom presudom” u smislu članka 3. točke 2. Okvirne odluke 2002/584, koja jedina može biti prepreka za vođenje kaznenog progona za ista djela i protiv iste osobe, u državi izdavanja naloga ili u bilo kojoj drugoj državi članici (vidjeti po analogiji presudu od 14. rujna 2023., Sofijska gradska prokuratura (Uzastopni uhidbeni nalozi), C-71/21, EU:C:2023:668, t. 52.).
- 41 Naime, smatra se da je protiv tražene osobe za ista djela donesena pravomoćna presuda, u smislu članka 3. točke 2. Okvirne odluke 2002/584, kada je nakon kaznenog postupka kazneni progon pravomoćno okončan ili ako su pravosudna tijela države članice donijela odluku kojom se optuženik pravomoćno oslobađa za djela koja mu se stavljaju na teret (presuda od 16. studenoga 2010., Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, t. 45.).
- 42 Razmatranje zahtjeva za predaju ne podrazumijeva da će država izvršenja pokrenuti kazneni progon protiv osobe čija se predaja zahtijeva i ne sadržava ocjenu o meritumu predmeta (presuda od 14. rujna 2023., Sofijska gradska prokuratura (Uzastopni uhidbeni nalozi), C-71/21, EU:C:2023:668, t. 54.).
- 43 Iz toga slijedi da tijelo izvršenja države članice ne može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga samo zato što ga je odbilo izvršiti tijelo izvršenja druge države članice, a da samo ne provjeri postoji li razlog za neizvršenje (vidjeti po analogiji presudu od 14. rujna 2023., Sofijska gradska prokuratura (Uzastopni uhidbeni nalozi), C-71/21, EU:C:2023:668, t. 61.).

- 44 Iako iz navedenog proizlazi da načelo uzajamnog priznavanja, kako je provedeno Okvirnom odlukom 2002/584, ne obuhvaća odluke o neizvršavanju europskih uhidbenih naloga, ipak je potrebno pojasniti učinke koje na tijelo izvršenja države članice može proizvesti okolnost da je tijelo izvršenja druge države članice prethodno odbilo izvršiti takav uhidbeni nalog zbog postojanja opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje pred zakonom ustanovljenim sudom, kako je to utvrđeno člankom 47. drugim stavkom Povelje.
- 45 U skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 34. ove presude, načelom uzajamnog povjerenja nalaže se svakoj državi članici da smatra, osim u iznimnim okolnostima, da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i, konkretno, temeljna prava priznata tim pravom.
- 46 U ovom slučaju, kao što je to u bitnome navela nezavisna odvjetnica u točkama 37. do 44. svojeg mišljenja, načelom uzajamnog povjerenja zahtijeva se, u slučaju odluke o neizvršenju donesene u drugoj državi članici zbog postojanja opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje utvrđenog člankom 47. drugim stavkom Povelje, da tijelo izvršenja države članice kojem je podnesen novi zahtjev za predaju dotične osobe uzme u obzir razloge na kojima se temelji navedena odluka u okviru vlastitog ispitivanja postojanja razloga za neizvršenje (vidjeti po analogiji presudu od 18. lipnja 2024., Bundesrepublik Deutschland (Učinak odluke o odobravanju statusa izbjeglice), C-753/22, EU:C:2024:524, t. 80.).
- 47 Prethodna razmatranja vrijede, *mutatis mutandis*, u pogledu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog čiji europski uhidbeni nalog nije izvršen zbog postojanja opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje utvrđenog člankom 47. drugim stavkom Povelje.
- 48 Nijedna odredba Okvirne odluke 2002/584 ne isključuje mogućnost da tijelo izdavanja zadrži zahtjev za predaju na temelju europskog uhidbenog naloga ako je tijelo izvršenja jedne države članice odbilo izvršiti taj uhidbeni nalog.
- 49 Stoga, iako samo postojanje odluke pravosudnog tijela izvršenja države članice o odbijanju izvršenja europskog uhidbenog naloga ne podrazumijeva obvezu pravosudnog tijela koje je izdalo taj uhidbeni nalog da ga ukine, postojanje takve odluke isto tako mora potaknuti potonje tijelo na oprez (vidjeti po analogiji presudu od 14. rujna 2023., Sofijska gradska prokuratura (Uzastopni uhidbeni nalozi), C-71/21, EU:C:2023:668, t. 55.).
- 50 U presudi od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr. (C-158/21, EU:C:2023:57), Sudu je postavljeno pitanje vezano za mogućnost izdavanja više uzastopnih europskih uhidbenih naloga u okolnostima sličnima onima u glavnom predmetu. Načela koja je Sud iznio u točkama 139. do 143. te presude po analogiji se mogu primijeniti u ovom predmetu.
- 51 Konkretno, može se pokazati nužnim da pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog zadrži europski uhidbeni nalog, osobito nakon što su otklonjeni elementi koji su doveli do odbijanja prethodnog zahtjeva za predaju ili ako odluka o odbijanju nije bila u skladu s pravom Unije, kako bi se okončao postupak predaje tražene osobe i na taj način lakše ostvario cilj borbe protiv nekažnjavanja koji se nastoji postići tom okvirnom odlukom (vidjeti po analogiji presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 141.).
- 52 S obzirom na to, kao što je to navedeno u točki 32. ove presude, jamstvo temeljnih prava u okviru postupka na temelju europskog uhidbenog naloga prije svega je odgovornost države članice izdavateljice.

- 53 Prema tome, pravosudno tijelo izdavanja ne može, ako se okolnosti nisu promijenile, zadržati europski uhidbeni nalog ako je pravosudno tijelo izvršenja, u skladu s člankom 1. stavkom 3. Okvirne odluke 2002/584, legitimno odbilo postupiti po nalogu zbog stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje utvrđenog člankom 47. drugim stavkom Povelje (vidjeti po analogiji presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 143). Nasuprot tomu, ako ne postoji takva opasnost, osobito nakon promjene okolnosti, sama okolnost da je tijelo izvršenja odbilo izvršiti navedeni uhidbeni nalog ne može, sama po sebi, biti prepreka pravosudnom tijelu koje izdaje uhidbeni nalog da zadrži navedeni nalog.
- 54 Osim toga, budući da zadržavanje europskog uhidbenog naloga, čije je izvršenje odbijeno u jednoj državi članici, može dovesti do uhićenja osobe protiv koje je taj nalog izdan u drugoj državi članici i, prema tome, ugroziti njezinu osobnu slobodu, na pravosudnom je tijelu koje izdaje uhidbeni nalog da ispita je li, s obzirom na posebnosti konkretnog predmeta, to zadržavanje proporcionalno. U okviru spomenutog ispitivanja na tom je pravosudnom tijelu da osobito uzme u obzir prirodu i težinu kaznenog djela zbog kojeg se tražena osoba goni, posljedice prethodno izdanog uhidbenog naloga protiv nje odnosno izgleda za izvršenje tog uhidbenog naloga (vidjeti po analogiji presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 144. i 145.).
- 55 S obzirom na prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 1. stavak 3. i članak 15. stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da tijelo izvršenja države članice nije dužno odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga ako je tijelo izvršenja druge države članice prethodno odbilo izvršiti taj uhidbeni nalog zbog toga što bi se predajom osobe o kojoj je riječ moglo povrijediti temeljno pravo na pošteno suđenje utvrđeno člankom 47. drugim stavkom Povelje. Međutim, u okviru vlastitog ispitivanja postojanja razloga za neizvršenje, to tijelo mora uzeti u obzir razloge na kojima se temelji odluka o odbijanju koju je donijelo prvo tijelo izvršenja. Tim se odredbama ne protivi to da, u istim okolnostima, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog zadrži europski uhidbeni nalog, pod uvjetom da, prema vlastitoj procjeni, izvršenje navedenog uhidbenog naloga ne treba odbiti zbog opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje utvrđenog člankom 47. drugim stavkom Povelje i pod uvjetom da je zadržavanje tog uhidbenog naloga proporcionalno.

Treće pitanje

- 56 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje, tumačiti na način da, u situaciji u kojoj osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog tvrdi da bi njezina predaja državi članici izdateljici dovela do povrede njezina prava na pošteno suđenje, postojanje odluke CCF-a o položaju te osobe može, sâmo po sebi, opravdati odbijanje pravosudnog tijela izvršenja da izvrši taj uhidbeni nalog ili, ako to nije moguće, dovesti do toga da je to pravosudno tijelo uzme u obzir pri odlučivanju o tome treba li odbiti izvršenje navedenog uhidbenog naloga zbog razloga na koji se ta osoba poziva.
- 57 U skladu s obrazloženjima suda koji je uputio zahtjev, žalbeno vijeće CCF-a odlučilo je iz Interpolove baze podataka izbrisati međunarodnu tjeralicu koja se odnosi na osobu P. P. R. uz obrazloženje da podaci koji se na nju odnose nisu u skladu s Interpolovim pravilima o obradi osobnih podataka. Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) uzeo je u obzir tu odluku CCF-a u svojoj presudi od 29. studenoga 2023., kojom je odbio izvršiti europski uhidbeni nalog koji su protiv osobe P. P. R. izdala rumunjska tijela.

- 58 U presudi od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr. (C-158/21, EU:C:2023:57), Sudu je postavljeno slično pitanje o tome je li tijelo izvršenja uzelo u obzir izvješće Radne skupine o samovoljnom zadržavanju, organizacije u okrilju Vijeća za ljudska prava Ujedinjenih naroda. Načela koja je Sud iznio u točkama 121. do 126. te presude mogu se *mutatis mutandis* primijeniti na to da tijelo izvršenja uzme u obzir odluku CCF-a o položaju osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog.
- 59 Budući da se ispitivanje u dvije faze iz točke 38. ove presude mora istodobno temeljiti na objektivnim, vjerodostojnim, preciznim i odgovarajuće aktualiziranim elementima koji se tiču funkcioniranja pravosudnog sustava države članice izdavateljice, kao i na konkretnoj i preciznoj analizi pojedinačne situacije tražene osobe, odluka CCF-a kojom se nalaže brisanje međunarodne tjeralice koja se odnosi na osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog, zbog povrede Interpolovih pravila o obradi osobnih podataka, ne može biti dovoljna da bi se opravdalo odbijanje izvršenja tog naloga (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 123.).
- 60 Pod uvjetom da je tijelo izvršenja uspjelo utvrditi postojanje takvih sustavnih ili općih nedostataka (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 135.), ono mora, u drugoj fazi, ocijeniti, na konkretan i precizan način, postoje li ozbiljni i opravdani razlozi zbog kojih se smatra da će se tražena osoba, nakon što bude predana državi članici izdavateljici, izložiti stvarnoj opasnosti od povrede njezina prava na pošteno suđenje (vidjeti u tom smislu presude od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 92., i od 17. prosinca 2020., Openbaar Ministerie (Neovisnost pravosudnog tijela koje je izdalo nalog), C-354/20 PPU, i C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, t. 61.). Odluka CCF-a može biti jedan od elemenata koji se mogu uzeti u obzir u okviru te druge faze a da pritom pravosudno tijelo izvršenja njome nije vezano.
- 61 Slijedom toga, na treće pitanje valja odgovoriti tako da članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje, treba tumačiti na način da, u situaciji u kojoj osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog tvrdi da bi njezina predaja državi članici izdavateljici dovela do povrede njezina prava na pošteno suđenje, postojanje odluke CCF-a o položaju te osobe ne može, samo po sebi, opravdati odluku pravosudnog tijela izvršenja da odbije izvršiti taj uhidbeni nalog. Suprotno tomu, navedeno pravosudno tijelo može uzeti u obzir tu odluku radi odlučivanja o tome treba li odbiti izvršenje navedenog uhidbenog naloga.

Četvrto pitanje

- 62 Svojim četvrtim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 267. UFEU-a tumačiti na način da je pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog dužno uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku prije nego što odluči, s obzirom na razloge koji su pravosudno tijelo izvršenja tog uhidbenog naloga naveli da odbije njegovo izvršenje, povući ili zadržati navedeni uhidbeni nalog.
- 63 U skladu s člankom 267. drugim stavkom UFEU-a, ako se pred bilo kojim sudom države članice pojavi pitanje koje se odnosi na tumačenje Ugovorâ ili valjanost i tumačenje akata institucija, tijelâ, ureda ili agencija Unije, taj sud može, ako smatra da je odluka o tom pitanju potrebna da bi mogao donijeti presudu, zatražiti od Suda da odluči o tom pitanju.

- 64 U skladu s trećim stavkom tog članka, ako se takvo pitanje pojavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, taj je sud dužan uputiti to pitanje Sudu.
- 65 Iz toga slijedi da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog nije dužno Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku prije nego što odluči, s obzirom na razloge koji su pravosudno tijelo izvršenja tog uhidbenog naloga naveli da odbije njegovo izvršenje, povući ili zadržati navedeni uhidbeni nalog, u skladu s pravom Unije, osim ako protiv njegove odluke prema nacionalnom pravu nije dopušten pravni lijek.
- 66 Uz tu posljednju pretpostavku pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog načelno je dužno obratiti se Sudu, u smislu članka 267. trećeg stavka UFEU-a, kada se pred njim pojavi pitanje o tumačenju prava Unije. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, ono se od te obveze može osloboditi samo kada je utvrdilo da odgovor na postavljeno pitanje nije relevantan, da je predmetna odredba prava Unije već bila predmet tumačenja Suda ili da je pravilno tumačenje prava Unije tako očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj osnovanoj sumnji (presuda od 6. listopada 2021., *Conorzio Italian Management i Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, t. 32. i 33. i navedena sudska praksa).
- 67 Postojanje takve mogućnosti treba biti procijenjeno s obzirom na karakteristike svojstvene pravu Unije, posebne poteškoće koje predstavlja njegovo tumačenje i rizik razilaženja sudske prakse unutar Unije (presuda od 6. listopada 2021., *Conorzio Italian Management i Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, t. 41. i navedena sudska praksa).
- 68 Nadalje, kada pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, smatra, zbog toga što se nalazi u jednoj od triju situacija navedenih u točki 67. ove presude, da nema obvezu upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku Sudu, kako je to predviđeno člankom 267. trećim stavkom UFEU-a, iz razlogâ njegove odluke mora biti razvidno da postavljeno pitanje o pravu Unije nije bitno za rješenje spora ili da se tumačenje dotične odredbe prava Unije temelji na sudskoj praksi Suda, ili, ako takve sudske prakse nema, da se nacionalnom sudu koji odlučuje u posljednjem stupnju tumačenje prava Unije toliko očito nameće da ne ostavlja mjesta nikakvoj osnovanoj sumnji (vidjeti u tom smislu presudu od 6. listopada 2021. *Conorzio Italian Management i Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, t. 51.).
- 69 S obzirom na sve navedeno, na četvrto pitanje valja odgovoriti tako da članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog nije dužno uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku prije nego što odluči, uzimajući u obzir razloge koji su pravosudno tijelo izvršenja tog uhidbenog naloga naveli da odbije njegovo izvršenje, povući ili zadržati navedeni uhidbeni nalog, osim ako protiv odluke koju će donijeti nije dopušten pravni lijek prema nacionalnom pravu, u kojem je slučaju ono načelno dužno pokrenuti postupak pred Sudom.

Drugo pitanje

- 70 Uvodno, ako se sud koji je uputio zahtjev u formulaciji drugog pitanja poziva na „nepravilnosti u vezi s davanjem prisege”, iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da u tom slučaju „nepravilnosti” konkretnije podrazumijevaju nesigurnost u vezi s mjestom čuvanja zapisnika o prisezi sudaca u Rumunjskoj, posljedica čega bi bilo to da nije pronađen nikakav zapisnik s

prisege jednog od triju sudaca vijeća Înalte Curte de Casație și Justiție (Visoki kasacijski sud) koja je odlučivala u predmetu osobe P. P. R., a da se za drugog suca iz tog vijeća mogao pronaći samo zapisnik o prisezi za državnog odvjetnika.

- 71 U tim okolnostima valja smatrati da svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršenja kazne može odbiti izvršiti taj uhidbeni nalog temeljeći svoju odluku na nesigurnosti u vezi s mjestom čuvanja zapisnikâ o davanju prisege sudaca države članice izdavateljice, u pogledu činjenice da nije pronađen zapisnik za suca koji je u sastavu vijeća koje je izreklo navedenu kaznu ili okolnosti da je drugi sudac tog vijeća položio prisegu samo prilikom svojeg imenovanja državnim odvjetnikom.
- 72 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je izvršenje europskog uhidbenog naloga načelo, dok je odbijanje izvršenja zamišljeno kao iznimka koju treba usko tumačiti (presuda od 21. prosinca 2023., GN (Razlog za odbijanje koji se temelji na najboljem interesu djeteta), C-261/22, EU:C:2023:1017, t. 37.).
- 73 Osim toga, na temelju načela uzajamnog povjerenja, države članice trebaju pretpostavljati da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i, konkretno, njime priznata temeljna prava (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 93. i 94.).
- 74 Konkretno, visoka razina povjerenja između država članica, na kojoj počiva mehanizam europskog uhidbenog naloga, temelji se na premisi da kazneni sudovi države članice izdavateljice uhidbenog naloga, koji će nakon izvršenja europskog uhidbenog naloga morati provesti postupak kaznenog progona ili izvršenja kazne ili mjere osiguranja oduzimanjem slobode ili, pak, meritorni kazneni postupak, u biti ispunjavaju zahtjeve svojstvene temeljnom pravu na pošteno suđenje, zajamčenom člankom 47. drugim stavkom Povelje (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 95.).
- 75 S obzirom na razmatranja iznesena u točkama 73. do 75. ove presude, odbijanje tijela izvršenja da izvrši europski uhidbeni nalog zbog postojanja opasnosti od povrede tog temeljnog prava može se opravdati samo iznimnim okolnostima.
- 76 Prema sudskoj praksi Suda, iako je prije svega na svakoj državi članici, kako bi se osigurala puna primjena načela uzajamnog povjerenja i priznavanja na kojima se temelji funkcioniranje mehanizma europskog uhidbenog naloga, da pod krajnjim nadzorom Suda osigura očuvanje zahtjevâ koji su svojstveni temeljnom pravu na pošteno suđenje, zajamčenom člankom 47. drugim stavkom Povelje, a da se pritom suzdrži od mjera koje bi mogle ugroziti tu neovisnost, ako postoji stvarna opasnost da se osobi protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog, u slučaju predaje pravosudnom tijelu koje je izdalo uhidbeni nalog, povrijedi to isto temeljno pravo, odnosno da se ostvari takva opasnost, pravosudno tijelo izvršenja može se na temelju članka 1. stavka 3. te okvirne odluke iznimno suzdržati od izvršenja tog europskog uhidbenog naloga (vidjeti u tom smislu presudu od 22. veljače 2022. Openbaar Ministerie (Zakonom ustanovljen sud u državi članici izdavateljici), C-562/21 PPU i C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, t. 46 i navedenu sudsku praksu).
- 77 U tom kontekstu, prije nego što na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 odbije predaju osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog radi izvršenja kazne, pravosudno tijelo izvršenja države članice mora provesti ispitivanje u dvije faze.

- 78 U prvoj je fazi na tom tijelu da utvrdi postoje li objektivni, vjerodostojni, precizni i odgovarajuće aktualizirani elementi koji upućuju na dokaze postojanja stvarne opasnosti, u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim sudom, koje je zajamčeno člankom 47. drugim stavkom Povelje, zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti i nepristranosti pravosuđa u toj državi članici (vidjeti u tom smislu presudu od 22. veljače 2022. *Openbaar Ministerie (Zakonom ustanovljen sud u državi članici izdavateljici)*, C-562/21 PPU i C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, t. 52. i t. 66. i navedenu sudsku praksu).
- 79 Ako je to slučaj, nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga mora u drugoj fazi konkretno i precizno provjeriti u kojoj su mjeri nedostaci utvrđeni u prvoj fazi mogli utjecati na funkcioniranje sudova države članice izdavateljice uhidbenog naloga koji su nadležni za odlučivanje u postupcima koji se odnose na dotičnu osobu i, s obzirom na njezinu osobnu situaciju, prirodu kaznenog djela zbog kojeg je osuđena i činjenični kontekst u kojem se nalazi kazna čije se priznavanje i izvršenje traži, kao i, ovisno o slučaju, dodatne informacije koje je ta država članica dostavila primjenom te okvirne odluke, postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da je do takve opasnosti u navedenom predmetu stvarno i došlo (vidjeti u tom smislu presudu od 22. veljače 2022. *Openbaar Ministerie (Zakonom ustanovljen sud u državi članici izdavateljici)*, C-562/21 PPU i C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, t. 53. i navedenu sudsku praksu).
- 80 Među zahtjevima koji se odnose na temeljno pravo na pošteno suđenje, zajamčeno člankom 47. drugim stavkom Povelje, nalazi se pravo svakoga da zakonom prethodno ustanovljeni neovisni i nepristrani sud ispita njegov slučaj. Potonji zahtjevi samom svojom naravi obuhvaćaju ne samo postupak imenovanja sudaca nego i uvjete njihova stupanja na dužnost.
- 81 Slijedom toga, potrebno je da materijalni uvjeti i postupovna pravila koja se odnose na imenovanje sudaca i njihovo stupanje na dužnost budu takvi da kod pojedinaca ne mogu dovesti do osnovane sumnje u pogledu nemogućnosti utjecaja vanjskih čimbenika na imenovane suce i u pogledu njihove neutralnosti u odnosu na suprotstavljene interese (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2020., *Preispitivanje Simpson/Vijeće i HG/Komisija*, C-542/18 RX-II i C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, t. 71).
- 82 Međutim, nije svaka nepravilnost koja je nastala tijekom postupka imenovanja ili preuzimanja dužnosti suca takve prirode da može dovesti u pitanje neovisnost i nepristranost tog suca i, time, svojstvo sudskog sastava u kojem on zasjeda kao „zakonom prethodno ustanovljenog neovisnog i nepristranog suda” u smislu prava Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 29. ožujka 2022., *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, t. 123).
- 83 Naime, iz sudske prakse ESLJP-a, koja je relevantna jer, na temelju članka 52. stavka 3. prve rečenice Povelje, sadržava prava koja odgovaraju pravima zajamčenima Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, koja je potpisana u Rimu 4. studenoga 1950., proizlazi da su samo povrede temeljnih pravila postupka imenovanja i preuzimanja dužnosti sudaca takve prirode da mogu dovesti do povrede članka 6. stavka 1. EKLJP-a (vidjeti u tom smislu presudu ELJSP-a od 1. prosinca 2020., *Guðmundur Andri Ástráðsson protiv Islanda*, CE:ECHR:2020:1201JUD002637418, t. 246. i 247.).

- 84 Stoga okolnost da se nacionalnim pravom države članice eventualno predviđa da državni odvjetnik, koji je položio prisegu prilikom svojeg stupanja na dužnost, ne mora ponovno položiti prisegu prilikom svojeg kasnijeg imenovanja na sudačku dužnost, ne može predstavljati sustavni ili opći nedostatak koji se odnosi na neovisnost pravosuđa u smislu sudske prakse navedene u točki 79. ove presude.
- 85 Naime, takva odredba nacionalnog prava, koja se opravdava činjenicom da je u toj državi članici status državnih odvjetnika izjednačen sa statusom sudaca i da su te dvije kategorije pravosudnih dužnosnika obvezne položiti istu prisegu prilikom preuzimanja dužnosti, nije takva da bi pobudila sumnju u pravilnost imenovanja sudaca i, posljedično, u njihovu neovisnost i nepristranost.
- 86 Usto, nesigurnost u pogledu mjesta čuvanja zapisnikâ o prisezi sudaca države članice ili nemogućnost pronalaženja tih zapisnika, osobito ako je proteklo više godina od prisege dotičnog suca, ne mogu, same po sebi i bez drugih relevantnih indicija, predstavljati dokaz da su dotični suci izvršavali svoje dužnosti a da nikada nisu položili traženu prisegu.
- 87 U svakom slučaju, ne može se smatrati da neizvjesnost u pogledu pitanja jesu li suci države članice, prije stupanja na dužnost, položili prisegu predviđenu nacionalnim pravom predstavlja sustavni ili opći nedostatak u pogledu neovisnosti pravosuđa te države članice, ako se nacionalnim pravom predviđaju djelotvorna pravna sredstva kojima se omogućuje pozivanje na eventualni propust prisege sudaca koji su donijeli određenu presudu i time ishodenje poništenja te presude. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri postoje li takva pravna sredstva u rumunjskom pravu.
- 88 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršenja kazne ne može odbiti izvršiti taj uhidbeni nalog temeljeći svoju odluku na obrazloženju da se ne može pronaći zapisnik o prisezi suca koji je izrekao navedenu kaznu ili na okolnosti da je drugi sudac iz istoga vijeća položio prisegu samo prilikom svojeg imenovanja državnim odvjetnikom.

Peto pitanje

- 89 Svojim petim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li Okvirnu odluku 2002/584 tumačiti na način da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog ima pravo na sudjelovanje, kao stranka, u postupku koji se odnosi na izvršenje tog uhidbenog naloga pred pravosudnim tijelom izvršenja.
- 90 U tom pogledu valja utvrditi da ni članak 15. ni članak 19. Okvirne odluke 2002/584, koje navodi sud koji je uputio zahtjev, ni bilo koja druga odredba te okvirne odluke ne predviđaju obvezno izravno sudjelovanje pravosudnog tijela koje izdaje europski uhidbeni nalog u postupku pred pravosudnim tijelom izvršenja koji se odnosi na izvršenje tog uhidbenog naloga. Obveza da se predvidi takvo sudjelovanje ne može se izvesti ni iz načela uzajamnog priznavanja ni iz načela lojalne suradnje.
- 91 Naime, iako je točno da se Okvirna odluka 2002/584 ne može tumačiti na način da joj se protivni takvo sudjelovanje, eventualno predviđeno postupovnim pravilima nacionalnog prava države članice izvršenja, tom se okvirnom odlukom ipak predviđaju druga sredstva olakšavanja suradnje i razmjene potrebnih informacija između pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

- 92 Tako se u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584 nabraja niz relevantnih informacija koje obvezno mora sadržavati europski uhidbeni nalog. Nadalje, u skladu s člankom 15. stavkom 2. te okvirne odluke, ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije budu žurno dostavljene. Osim toga, u skladu s člankom 15. stavkom 3. navedene okvirne odluke, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.
- 93 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da se osobito, kako bi se zajamčilo to da se funkcioniranje europskog uhidbenog naloga ne paralizira, obvezom lojalne suradnje treba osigurati dijalog između pravosudnih tijela izvršenja i pravosudnih tijela koja izdaju nalog. Iz načela lojalne suradnje proizlazi, među ostalim, to da se države članice međusobno poštuju i pomažu jedna drugoj pri obavljanju zadaća koje proizlaze iz Ugovorâ (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 131. i navedena sudska praksa).
- 94 U tom smislu, pravosudna tijela koja izdaju nalog i ona koja ga izvršavaju trebaju se, u svrhu osiguranja učinkovite suradnje u kaznenim stvarima, u potpunosti koristiti instrumentima predviđenima, među ostalim, člankom 8. stavkom 1. i člankom 15. Okvirne odluke 2002/584, na način da daju prednost uzajamnom priznavanju na kojem se temelji ta suradnja (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 132. i navedena sudska praksa).
- 95 Stoga se ne može smatrati da je nužno sudjelovanje pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog kao stranke u postupku pred pravosudnim tijelom izvršenja kako bi se osiguralo poštovanje načela uzajamnog priznavanja i načela lojalne suradnje na kojima se temelji funkcioniranje mehanizma europskog uhidbenog naloga.
- 96 S obzirom na sve navedeno, na peto pitanje valja odgovoriti tako da Okvirnu odluku 2002/584 treba tumačiti na način da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog nema pravo sudjelovati, kao stranka, u postupku koji se odnosi na izvršenje tog uhidbenog naloga pred pravosudnim tijelom izvršenja.

Šesto pitanje

- 97 Šesto pitanje odnosi se na mogućnost Komisije da u vezi s pokretanjem postupka pred pravosudnim tijelom koje izdaje europski uhidbeni nalog poduzme mjere koje smatra potrebnima nakon što pravosudno tijelo izvršenja odbije izvršiti taj uhidbeni nalog.
- 98 Međutim, takvo pitanje očito nema nikakve veze s predmetom spora pred sudom koji je uputio zahtjev, koji, kao što je to istaknuto u točki 28. ove presude, ima za cilj utvrditi treba li povući europski uhidbeni nalog izdan protiv osobe P. P. R. ili ga pak zadržati.
- 99 Iz toga slijedi da je šesto pitanje nedopušteno.

Sedmo pitanje

- 100 Svojim sedmim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 1. stavak 3. i članak 15. stavke 2. i 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člankom 4. Povelje, tumačiti na način da prilikom ispitivanja uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga,

pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga, s jedne strane, temeljeći svoju odluku na elementima koji se odnose na uvjete oduzimanja slobode u ustanovama za izvršenje kazne države članice izdavateljice uhidbenog naloga, a da prethodno nije od pravosudnog tijela koje je izdalo nalog zatražilo dopunske informacije i, s druge strane, primjenjujući u pogledu uvjetâ oduzimanja slobode viši standard od onog zajamčenog navedenim člankom 4.

- 101 U vezi s time valja podsjetiti na to da je Sud utvrdio da, pod određenim uvjetima, pravosudno tijelo izvršenja europskog uhidbenog naloga mora obustaviti postupak predaje uspostavljen Okvirnom odlukom 2002/584 ako zbog takve predaje postoji opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, u smislu članka 4. Povelje, prema traženoj osobi (presuda od 15. listopada 2019., Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, t. 50. i navedena sudska praksa).
- 102 Tako, ako pravosudno tijelo države članice izvršenja raspolaže dokazima o postojanju stvarne opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja prema osobama kojima je oduzeta sloboda u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, na osnovi standarda zaštite temeljnih prava zajamčenih pravom Unije i osobito člankom 4. Povelje, ono je dužno ocijeniti postojanje te opasnosti kada mora odlučiti o predaji osobe na koju se odnosi europski uhidbeni nalog tijelima države članice izdavateljice uhidbenog naloga. Naime, izvršenje takvog naloga ne smije dovesti do nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja prema toj osobi (presuda od 15. listopada 2019., Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, t. 51. i navedena sudska praksa).
- 103 U tu svrhu pravosudno tijelo izvršenja svoju odluku mora prije svega temeljiti na objektivnim, vjerodostojnim, preciznim i odgovarajuće aktualiziranim elementima o uvjetima oduzimanja slobode u ustanovama za izvršenje kazne u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga koji dokazuju postojanje sustavnih i općih nedostataka ili nedostataka koji dotiču određene skupine osoba ili pak određene zatvorske ustanove. Ti elementi mogu, među ostalim, proizlaziti iz međunarodnih sudskih odluka poput presuda Europskog suda za ljudska prava, sudskih odluka države članice izdavateljice naloga kao i iz odluka, izvješća ili drugih dokumenata koje izrađuju tijela Vijeća Europe ili koji potječu iz sustava Ujedinjenih naroda (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 60. i navedena sudska praksa).
- 104 Međutim, utvrđenje stvarne opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja zbog općih uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ne može kao takvo dovesti do odbijanja izvršenja europskog uhidbenog naloga. Naime, samo postojanje elemenata koji svjedoče o sustavnim i općim nedostacima ili nedostacima koji dotiču određene skupine osoba ili pak određene zatvorske ustanove u pogledu uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ne znači nužno da bi dotična osoba u konkretnom slučaju bila podvrgnuta nečovječnom ili ponižavajućem postupanju u slučaju predaje tijelima te države članice (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 61. i navedena sudska praksa).
- 105 Također, kako bi se osiguralo poštovanje članka 4. Povelje u pojedinačnom slučaju osobe na koju se odnosi europski uhidbeni nalog, pravosudno tijelo izvršenja koje je suočeno s objektivnim, vjerodostojnim, preciznim i odgovarajuće aktualiziranim elementima koji svjedoče o postojanju takvih nedostataka dužno je potom konkretno i precizno ispitati postoje li u okolnostima slučaja ozbiljni i utvrđeni razlozi za vjerovanje da će nakon njezine predaje u tu državu članicu ta osoba biti izložena stvarnoj opasnosti od podvrgavanja nečovječnom i ponižavajućem postupanju u

smislu toga članka, zbog okolnosti u kojima joj je oduzeta sloboda u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 62. i navedena sudska praksa).

- 106 U tu svrhu to tijelo mora primjenom članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 od pravosudnog tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga zahtijevati žurnu dostavu svih potrebnih dopunskih informacija o uvjetima u kojima se dotičnoj osobi namjerava oduzeti sloboda u toj državi članici. Taj se zahtjev može odnositi i na postojanje mogućih nacionalnih ili međunarodnih mehanizama nadzora uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, povezanih primjerice s posjetima zatvorskim ustanovama koji omogućavaju ocjenu trenutačnog stanja uvjeta oduzimanja slobode u tim ustanovama (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 63. i navedena sudska praksa).
- 107 Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog dužno je pravosudnom tijelu izvršenja dostaviti te informacije (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 64. i navedena sudska praksa).
- 108 Samo ako na temelju informacija dostavljenih primjenom članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, kao i svih drugih informacija kojima pravosudno tijelo izvršenja raspolaže, to tijelo utvrdi da za osobu koja je predmet europskog uhidbenog naloga postoji opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, u smislu članka 4. Povelje, izvršenje toga naloga mora biti odgođeno, ali ne smije biti napušteno. Nasuprot tomu, u slučaju da informacije koje je pravosudno tijelo izvršenja primilo od pravosudnog tijela koje izdaje nalog dovedu do isključenja postojanja stvarne opasnosti da će dotična osoba biti podvrgnuta nečovječnom ili ponižavajućem postupanju u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja mora, u rokovima određenima Okvirnom odlukom 2002/584, donijeti svoju odluku o izvršenju europskog uhidbenog naloga (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 65. i 66. i navedena sudska praksa).
- 109 U tom pogledu, kao što se na to podsjeća u točki 93. ove presude, člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke izričito se ovlašćuje pravosudno tijelo izvršenja, ako smatra da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne za odlučivanje o predaji, da zahtijeva žurnu dostavu potrebnih dopunskih informacija. Usto, u skladu s člankom 15. stavkom 3. te okvirne odluke, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.
- 110 Uz navedeno, u točki 94. ove presude podsjeća se na to da se, na temelju načela lojalne suradnje, države članice međusobno poštuju i pomažu jedna drugoj pri obavljanju zadaća koje proizlaze iz Ugovorâ (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 109. i navedena sudska praksa).
- 111 U skladu s tim odredbama, pravosudno tijelo izvršenja i pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog mogu zatražiti informacije ili pružiti jamstva u pogledu konkretnih i preciznih uvjeta zadržavanja osobe u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 110.).

- 112 Iz razmatranja navedenih u točkama 107. do 112. ove presude proizlazi da pravosudno tijelo izvršenja ne može zaključiti da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi za vjerovanje da će osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog, nakon njezine predaje državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, biti izložena stvarnoj opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, u smislu članka 4. Povelje, a da prethodno nije podnijelo zahtjev za informacije pravosudnom tijelu koje izdaje uhidbeni nalog na temelju članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584.
- 113 U ovom predmetu sud koji je uputio zahtjev navodi da je dostavio informacije o uvjetima oduzimanja slobode osobe P. P. R. u slučaju predaje rumunjskim tijelima, ali da je malteško pravosudno tijelo izvršenja odbilo njezinu predaju na temelju informacija koje je pregledalo na internetu.
- 114 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je jamstvo koje su pružila nadležna tijela države članice izdavateljice naloga da predmetna osoba neće biti podvrgnuta nečovječnom ili ponižavajućem postupanju zbog konkretnih i preciznih uvjeta oduzimanja slobode, bez obzira na ustanovu za izvršenje kazne u kojoj će biti smještena u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, element koji pravosudno tijelo izvršenja ne može zanemariti. Naime, povreda takvog jamstva, time što može obvezivati onoga koji ga je pružio, može se protiv njega isticati pred sudovima države članice izdavateljice naloga (presuda od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 111.).
- 115 Sud je stoga presudio da, kada to jamstvo pruži ili barem odobri pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog, prema potrebi, nakon što je zatražilo pomoć središnjeg tijela ili jednog od središnjih tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja se u odnosu na uzajamno povjerenje koje mora postojati između pravosudnih tijela država članica i na kojem se temelji sustav europskog uhidbenog naloga, mora pouzdati u to jamstvo, barem ako ne postoje precizni podaci na temelju kojih bi se moglo zaključiti da su uvjeti oduzimanja slobode u određenoj zatvorskoj ustanovi protivni članku 4. Povelje (presude od 25. srpnja 2018., Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 112., i od 15. listopada 2019., Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, t. 68.).
- 116 Dakle, iz prethodnih razmatranja proizlazi da pravosudno tijelo izvršenja ne može isključiti informacije koje je pružilo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog samo na temelju informacija koje je prvo tijelo preuzelo iz javno dostupnih izvora, a da od drugog tijela ne zahtijeva, u skladu s člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke 2002/584, dodatne informacije i obrazloženja.
- 117 Osim toga, s obzirom na to da sud koji je uputio zahtjev navodi da je malteško pravosudno tijelo izvršenja, kako bi odbilo izvršenje europskog uhidbenog naloga o kojem je riječ u glavnom postupku, uzelo u obzir činjenicu da je sud koji je uputio zahtjev naveo odobrenje za jamstvo poput onog navedenog u točki 115. ove presude izrazom koji nije korišten u engleskoj verziji sudske prakse u tom području, valja istaknuti da takvo odobrenje ne zahtijeva korištenje određenog pojma ili izraza. Dovoljno je da iz obavijesti koju je pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog uputilo pravosudnom tijelu izvršenja dovoljno jasno proizlazi da je prvo od navedenih tijela odobrilo to jamstvo, bez obzira na točno korištene pojmove.
- 118 U konačnici, valja naglasiti da samo nepostojanje utvrđenog „konkretnog plana izvršenja kazne” ili „preciznih kriterija za uspostavljanje određenog sustava izvršenja”, na koje upućuje sud koji je uputio zahtjev u tekstu svojeg sedmog pitanja, nije obuhvaćeno pojmom „nečovječno ili ponižavajuće postupanje” u smislu članka 4. Povelje.

- 119 Pod pretpostavkom da se u državi članici izvršenja zahtijeva utvrđivanje takvog plana ili takvih kriterija, valja podsjetiti na to da je Sud, pozivajući se na načelo uzajamnog povjerenja, čija temeljna važnost u pravu Unije proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 36. ove presude, u više navrata presudio da države članice mogu biti dužne pretpostavljati da druge države članice poštuju temeljna prava, tako da osobito ne mogu od druge države članice zahtijevati višu nacionalnu razinu zaštite temeljnih prava od one koja se osigurava pravom Unije (presuda od 15. listopada 2019., Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, t. 47. i navedena sudska praksa).
- 120 Prema tome, pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti predaju tražene osobe samo zato što mu pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog nije dostavilo „konkretni plan izvršenja kazne” ili „precizne kriterije za uspostavljanje određenog sustava izvršenja”.
- 121 Kada je riječ o pozivanju suda koji je uputio zahtjev na „osobito jedinstvenu i osjetljivu situaciju” tražene osobe, koja zahtijeva „jamstva u području nediskriminacije”, valja istaknuti da poštovanje članka 4. Povelje u slučaju osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog zahtijeva, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 106. ove presude, konkretnu i preciznu ocjenu okolnosti slučaja.
- 122 Slijedom toga, na sedmo pitanje valja odgovoriti tako da članak 1. stavak 3. i članak 15. stavke 2. i 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člankom 4. Povelje i načelom uzajamnog povjerenja, treba tumačiti u smislu da prilikom ispitivanja uvjetâ zadržavanja u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga na temelju elemenata koji se odnose na uvjete zadržavanja u ustanovama za izvršenje kazne države članice izdavateljice uhidbenog naloga koje je sâmo prikupilo i u vezi s kojima od pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog nije zatražilo dopunske informacije. Pravosudno tijelo izvršenja u području uvjetâ zadržavanja ne može primijeniti viši standard od onoga koji je zajamčen navedenim člankom 4.

Troškovi

- 123 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (peto vijeće) odlučuje:

- 1. Članak 1. stavak 3. i članak 15. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009.,**

treba tumačiti na način da:

tijelo izvršenja države članice nije dužno odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga ako je tijelo izvršenja druge države članice prethodno odbilo izvršiti taj uhidbeni nalog zbog toga što bi se predajom osobe o kojoj je riječ moglo ugroziti temeljno pravo na pošteno suđenje utvrđeno člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Međutim, u okviru vlastitog ispitivanja postojanja razloga za neizvršenje to tijelo mora uzeti u obzir razloge na kojima se temelji odluka o odbijanju

koju je donijelo prvo tijelo izvršenja. Tim se odredbama ne protivi to da, u istim okolnostima, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog zadrži europski uhidbeni nalog, pod uvjetom da, prema vlastitoj ocjeni, izvršenje tog naloga ne treba odbiti zbog opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje utvrđenog člankom 47. drugim stavkom Povelje o temeljnim pravima i pod uvjetom da je zadržavanje navedenog naloga proporcionalno.

2. Članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

u situaciji u kojoj osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog tvrdi da bi njezina predaja državi članici izdavateljici dovela do povrede njezina prava na pošteno suđenje, postojanje odluke Povjerenstva za kontrolu Interpolovih spisa (CCF) o položaju te osobe ne može, samo po sebi, opravdati odbijanje pravosudnog tijela izvršenja da izvrši taj uhidbeni nalog. S druge strane, to pravosudno tijelo može uzeti u obzir tu odluku pri odlučivanju o tome treba li odbiti izvršenje navedenog uhidbenog naloga.

3. Članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da:

pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog nije dužno Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku prije nego što odluči, s obzirom na razloge koji su pravosudno tijelo izvršenja tog uhidbenog naloga naveli da odbije njegovo izvršenje, povući ili zadržati navedeni uhidbeni nalog, osim ako protiv odluke koju će donijeti prema nacionalnom pravu nije dopušten pravni lijek, u kojem je slučaju ono načelno dužno pokrenuti postupak pred Sudom.

4. Članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299,

treba tumačiti na način da:

pravosudno tijelo izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršenja kazne ne može odbiti izvršiti taj uhidbeni nalog temeljeći svoju odluku na obrazloženju da se ne može pronaći zapisnik o prisezi suca koji je izrekao navedenu kaznu ili na okolnosti da je drugi sudac iz istoga vijeća položio prisegu samo prilikom svojeg imenovanja državnim odvjetnikom.

5. Okvirnu odluku 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299,

treba tumačiti na način da:

pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog nema pravo sudjelovati, kao stranka, u postupku koji se odnosi na izvršenje tog uhidbenog naloga pred pravosudnim tijelom izvršenja.

6. Članak 1. stavak 3. i članak 15. stavke 2. i 3. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 4. Povelje o temeljnim pravima i načelom uzajamnog povjerenja,

treba tumačiti na način da:

prilikom ispitivanja uvjetâ zadržavanja u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga temeljeći svoju odluku na elementima koji se odnose na uvjete oduzimanja slobode u ustanovama za izvršenje kazne države članice izdavateljice uhidbenog naloga koje je sâmo prikupilo i u vezi s kojima od pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog nije zatražilo dopunske informacije. Pravosudno tijelo izvršenja u području uvjeta zadržavanja ne može primijeniti viši standard od onoga koji je zajamčen tim člankom 4.

Potpisi